

Johann Cothmann

Programma In solemnibus Exequiis, ... Elisabethae a Passowen, Viri ... Joachimi Lowtzowen/ haereditarii in Levetzow/ relictæ viduæ, Publice propositum

Rostochii: Pedanus, 1627

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776216813>

Druck Freier Zugang

Cothman, J.,
in
E. á Passow,
uxor. J. Lowtzow.
Bostock, 1627.

15.

PROGRAMMA

In solemnibus Exequiis,

NOBILISSIMÆ OMNIQ̃ VIRTUTUM GE-
nere exornatissimæ fœminæ,

ELISABETHÆ
à PASSOWEN,

Viri quondam Nobilissimi maximèq̃
strenui,

JOACHIMI Lowkowen/ hære-
ditarij in Levekow/ relictæ
viduæ,

Publicè propositum.

ROSTOCHII

Excusum in JOACHIMI PEDANI Typographia.

Anno M. DC. XXVII.

RECTOR
Academiæ Rostochiensis
JOHANNES COTHMAN
S. S. Theologiæ Licentiatus
& Professor.

Eus cunctos homines vult seruari & ad agnitionem veritatis pervenire, hinc mandat omnibus ubiq; hominibus ut respiciant, eò quòd statuit diem quo justè iudicaturus est orbem terrarum. Non enim quosdam solum dilexit, sed totum mundum favore tanto prosequutus est, ut filium suum dilectum, unigenitum & proprium illius gratiâ in acerbissimam mortem tradiderit. Hæc quamvis præviâ sacrâ scripturâ de beneficiis his spiritualibus rectissimè dicantur; corporalium tamen longe dispar ratio; ibi namq; divisiones, ministeriorum sunt, sed idem Dominus, dividens peculiariter unicuiq; sicuti vult. Quemadmodum enim macrocosmus non unius splendoris, virtutis ac operationis stellas tenet, verum stella, dicente quoq; Apostolo, stellæ præstat decore, unde rerum naturalium indagatores stellarum fixarum numerabilium sextuplicem ratione quantitatis constituunt differentiam, nec in illâ solum, sed & in configuratione & Asterismis, tum & in ipso situ diversitatem quæritant: ita de microcosmo idem Affirmari posse, præviâ oculari experienciâ, contendimus. Alia enim ratio personarum illustrium excelsis montibus ac cedris sublimibus in codice sacro quandoq; assimu-

assimularum, disparq; conditio, ac dignitas alia, aliorum hominum inferiori loco prognatorum. priores naturali quapiam inclinatione ad excolendam virtutem (quæ veræ nobilitatis fundamentum est) propendent. Fortes namq; creantur fortibus & bonis. Est in juvenis, est in equis patrum virtus; nec imbellem feroces progenerant aquilæ columbam. Unde rectè dicitur:

In sobolem transire solet, cum semine virtus.

Prærogativam hanc accuratiori lance ponderantes invictissimi Imperatores, iis qui in dignitate constituti sunt excellentiori, certa privilegia & notas quasi, quibus à vulgaribus discerni queant hominibus clementissimè indulserunt, quæ inter insignia certis personis ac familiis collata, ad Nobilitatem obsignandâ publicitusq; testandam ceu adamantis coruscantis eminent. Insignia enim, dicentibus politicis, sunt veluti signa Hieroglyphica breviter & compendiosè aliud quod non videtur significantia, ad memoriam eorundem, qui quippiam egregium simile vel proportionatum demonstranti. Signo gesserunt: vel ad distinctionem familiarum, vel personarum signa particulari causa & voluntate conficta. Cogitare hic aliquis posset, si hæc nobilium ratio, ut non solum ab ipso Deo & natura, sed & ab illis qui post Deum superiorem non agnoscunt, Imperatoribus scilicet, invictissimis tantis excellentiis, ac privilegiis condecorati sint, ergone etiam vitæ hujus inconstantia ac fragilitati subjacent? Quibus cogitationibus gentiles spem resurrectionis ad vitam non habentes respondent: omnes una manet nox, & calcanda semel via lethi. Neq; ulla est, aut magno aut parvo lethi fuga, nam:

Tendimus huc omnem metam properamus ad unâ omnia sub leges mors vocat atra suas.

Et ita quidem ut dicente sapientissimo seneca: Fata non
servent ordinem inter senes. & juvenes. Nam omnium
& singulorum, cujuscunq; ætatis, dignitatis, status & ho-
noris, extrema tandem clausula est:

Longius aut proprius mors sua quemq; manet.
Ita se rem habere hodiernus funeris apparatus testatur,
dum Nobilissima omnibusq; virtutibus sexum femineum
condecorantibus ornatissima fœmina ELISABET à Pas-
sowen/Nobilissimi quondam, maximeq; strenui JOACHI-
MI Lowkow/ p. m. hereditarij in Levekow/ relicta vidua,
terræ omnium nostrum matri reddetur. Quæ majoris
securitatis causa, ad avertendas, militum incurfiones,
ac præcavendas direptiones (postquam ante digressum
cœna Dominica, quæ dicente Bernh. ægris medicina,
peregrinantibus via, debiles confortat, valentes dele-
ctat: languorem sanat, sanitatem conservat &c. refecta
esset) 8. Augusti anni currentis huc appulit. Et quamvis
per Dei gratiam, illâ fugâ Martis ferocissimi violentiam
averterit; truculentissimi tamen Mortis manus obscu-
ras devitare non potuit. Ut verò more recepto genea-
logiam persequamur nata est piè defuncta nostra anno
Christi 1601. 12. Decemb. ac 14. ejusdem per lavarum
Baptismi renata. Nata verò non ex proletariis aut infi-
mæ fortunæ parentibus, sed ex primariâ & generosâ
PASSOVIORUM familia. De qua illud Platonis, com-
modè dici potest: magnificentissimum liberorum the-
saurum in parentum virtute & gloria esse positum. Unde
poëta rectè cecinit:

Non tamen inficior claros habuisse parentes
Esse bonum, & claro nasci de sanguine. Namq;
Hoc verè pulcrum atq; bonum; profuntq; parentes:
Auxilio,

Auxilio exemplis, hortatibus, efficiuntq̄
sæpe sui similes natos, &c.

Patrem habuit virum Nobilissimum ac strenuum,
ADAMUM à PASSOW p. m. hæditarium in *Sehne &
Witegast*, qui anno 1616. ex hac ærumnarum valle in cœ-
lestem patriam, ubi verum Christianorum est *ἡλιόμνη*,
emigravit. Mater illi fuit ANNA à PLESSEN matro-
na Nobilissima, omniq̄ virtutum cumulo, condecorata,
præsertim rei œconomicæ gerendæ, peritissima, quæ ad-
huc Dei gratiâ superstes obitum filia inopinatum cali-
dissimis, lacrymis persequitur. Avum paternum habuit
MATTHIAM à PASSOW. Aviam paternam verò AN-
NAM FINEKEN, GUNTERI FINEKEN hæditarij
quondam in *Carow* filiam. Avus maternus fuit *Dieterich
von Plessen* hæditarium in *Zülow*, Avia materna ANNA
HOGEN à GEORGIO HOGEN, hæditario quondam
in *Sinsdorff* prognata. Hæc Hogiorum familia in hoc Du-
catu olim fuit famigeratissima, verum Deo ita disponen-
te planè jam extincta est. Ab his Nobilissimis ac lau-
datissimis majoribus infinita & continua serie ulterius,
si opus esset, deducendis, piè defuncta nostra recto ordi-
ne genus & originem ducit. Quorum singulorum lau-
des & res gestas, cum angusta hæc pagella non capiat, li-
cet vel rerum summas paucissimis delibemus, illud ge-
neratim indicasse hac vice sufficiat, pro sapiam PASSO-
VIORUM & PLESSIORUM per antiquam esse & præ-
stantissimam. Unum autem silentij velo obtigendum
non est, avum defunctæ nostræ maternum *Dieterich à
Plessen* /cujus supra mentio injecta, hominem raro Nobi-
literis exemplo literatissimum, latinarum tum & Græca-
rum literarum peritissimum fuisse, idcoq̄ Illustrissimis

principibus charissimum. Unde permotus Illustriss. & celsissimus Dux ac princeps Dn. ULRICUS, &c. beatae memoriae, in numerum consiliariorum aulicorum illum asscivit. In quo munere obeundo, talem se praestitit, ut semper laudabilis consiliarij partes sustinuerit. Inter alia vero cōmendatione dignissima ac heroica facta hoc non postremum est, quod prudenti consilio cum cœteris sibi adjunctis mediatoribus id effecit, ut tandem civitas hæc 21. Septembr. Anno 1573. cum Illustrissimis Principibus &c. in gratiam rediret, illiq; pax aurea piorum omnium votis & gemitibus haut dubie sapiissime exoptata, qua per integrum decennium caruerat, publico omnium ordinum applausu postliminio quasi, restitueretur. O utinam Deus hodie ejusmodi pacificatores dare dignaretur, sanè maxima Jehovaham laudandi, gratiasq; agendi subministraretur nobis materia. Cæterum ut de collateralibus etiam aliquid dicamus fratres germanos pie defuncta nostra habuit quinq; MATTHIAM, DIETERICUM, HARTWIGIUM, CAHOLVM-GEORGIVM, & GVNTERVM, quorum major natu MATTHIAS fati concessit, reliqui divinâ gratiâ vitæ hujus usura hodie num fruuntur, omnes adhuc viri juvenes & laudabilium prædecessorum suorum vestigiis insistentes, summo conatu literis & armis decus ac gloriam Nobilitatis adaugere anhelant. Expendunt enim secum illud poetæ:

perit omnis in illo

Gentis honos cujus laus est in origine sola.

Placet autem brevitatis studio de uno solū vid. HARTWIGIO plauca dicere, is postquam in hac nostra Academia mediocres studiorum fecisset progressus, Argentinam abiit ibidemq; studio politico, historico, & juridico fe-

eo feliciter continuato , omnem superiorem Germaniam, Helvetiam, Galliam, Belgium peragravit, & multa scitu necessaria observavit, adeo, ut in patriam redux ab Illustrissimo Principe Dn. ADOLPHO FRIDERICO Dn. nostro clementissimo, dignus judicatus sit, qui in numerum consiliariorum cooptaretur, cui functioni hactenus non sine laude præfuit, tum & legationes aliquot, in Frisiam, Angliam & Sueciam, singulari dexteritate & industriâ feliciter expedivit, vir non solum ipse literatissimus, sed & literatorum ordinis fautor & Mæcenas eximius. Ut autem ad piè defunctam nostram revertar, assuefacta illa est ab ipsis cunis (nam à teneris assuescere multum est) timori Jehovæ, & ut opere demonstratum daret, pietatem non in ore solum, quod pro dolor multis hodie solemne est, sed in corde potissimum radicatam, verbum Jehovæ sedulo meditata est, & memoriæ adeo fuit felix, imò admirabilis & stupendæ, ut integrum psalterium Regij Prophetæ Davidis sine aliqua hæsitatione memoriter recitare potuerit. Anno ætatis 20. qui fuit annus Christi 1621. in matrimonium data est viro Nobilissimo & maximè strenuo JOACHIMO Lomshoven/ hæreditario in Levesow/ qui cum in suavi sed cheu nimis brevi conjugio vixit, elapso enim à copulatione spacio trimestri obiit, uxoremq; post se gravidam reliquit, quæ postea filiolum posthumam ANNAM JOACHIMAM adhuc superstitem, matrisq; obitum inexpectatum lugentem, enixa est. Mortuo marito turturis instar in viduitate potius vivere, manere, & mori, quam ad alia vota, quæ ipsi abunde contingere potuissent, satis honorifica, transire maluit. 24. August. ipso die Bartholomei variolis laborare cœpit, & licet medi-

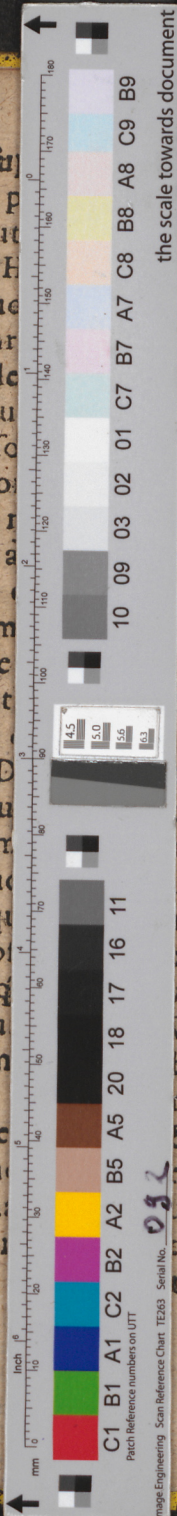
medicamenta commoda adhiberentur, indies tamen præter opinionem morbus invaluit, ut tandem 3. Sept. hora 12. meridiana in vera & ardenti invocatione & servatoris Jesu Christi agnitione inter astantium assiduas preces animam in manus Jehovæ commendarit, spiritumq̃ extremum emiseric.

Huic Nobilissimæ fœminæ juxta hodie Christiana ac solempni pompa Mater, & fratres mœstissimi facient proinde qua possum diligentia oro, hortor & monco cives Academicos Reverendos, Consultissimos, experientissimos & Clarissimos Dnn. Professores aliosq̃ Doctores, verbi divini ministros & Magistros, nec non Studiosos juvenes singulos & universos, ut hora media secunda in templo Petrino, ad testificandam erga Nobilissimam PASSOVIORVM familiam benevolentiam, tum ad indicandam simul condolentiam, frequentes confluere funebremq̃ processionem honorifica præsentia cohonestare. Et hoc potissimum tempore, quo nisi bellorum strepitus, vastationes, direptiones, &c. audimus, DEO clementissimo Germaniam afflictissimam ac Illustrissimos nostros Princeps, provinciam, utramque hujus Urbis Rempub. supplicibus precibus commendare haut dedignentur. P. P. RostochI sub sigillo Academiæ, 12. Octobr. Anno 1627.

eo feliciter continuato, omnem su-
 nam, Helvetiam, Galliam, Belgium p-
 ta scitu necessaria observavit, adeo, ut
 ab Illustrissimo Principe Dn. ADOLPHO
 Dn. nostro elementissimo, dignus ju-
 numerum consiliariorum cooptaretur
 etenus non sine laude præfuit, tum & le-
 in Frisiam, Angliam & Succiam, singu-
 industriâ feliciter expedivit, vir non so-
 simus, sed & literatorum ordinis fauto-
 rius. Ut autem ad pie defunctam
 assuetudine illa est ab ipsis cunis (nam a-
 re multum est) timori Jehovæ, & ut
 tum daret, pietatem non in ore solum
 multis hodie solemne est, sed in corde
 catam, verbum Jehovæ sedulo medita-
 riæ adeo fuit felix, imò admirabilis
 tegrum psalterium Regij Prophetæ D-
 hæsitacione memoriter recitare potu-
 tis 20 qui fuit annus Christi 1621. in m-
 est viro Nobilissimo & maxime stenuo
 Lowhomen/ hæreditario in Leveshow/ qu-
 cheu nimis brevi conjugio vixit, elap-
 sione spacio trimestri obiit, uxoremque
 reliquit, quæ postea filiolum posthu-
 JOACHIMAM adhuc superstitem
 inexpectatum lugentem, enixa est.
 turturis instar in viduitate potius vive-
 ri, quam ad alia vota, quæ ipsi abund-
 tuissent, satis honorifica, transire ma-
 ipso die Bartholomei variolis labora-

crma
 t. mul-
 redux
 RICO
 qui in
 ni ha-
 quot,
 ate &
 eratis-
 s exi-
 certar,
 nesce-
 nstra-
 dolor
 radi-
 memo-
 ut in-
 aliqua
 ata-
 a data
 IMO
 vi sed
 popula-
 vidam
 U A M
 bitum
 marito
 & mo-
 te po-
 ngust.
 licet
 medi-